

135. löggjafarþing 2007-2008
Þskj. 159 - 149. mál.

Frumvarp til laga um breytingu á barnalögum nr. 76/2003.

Umsagnaraðili er Aðalsteinn Sigfússon félagsmálastjóri f.h. Félagsmálaráðs Kópavogs.

Varðandi 1. gr. frumvarps er ekki gerð athugasemd, enda tryggir viðbótarsetning frekar rétt barns til að þekkja föður sinn.

Varðandi 2. gr. frumvarps. Skv. lögum skal barn eiga eitt lögheimili, þrátt fyrir sameiginlega forsjá foreldra. Í flestum tilvikum fer lögheimilisforeldri með megin uppeldisskyldur, svo fremi sem umgengni er ekki jöfn við foreldra. Með því að lögheimilisforeldrinu er gert óheimilt að flytja lögheimili barnsins án samþykkis hins, er lögheimilisforeldrinu settar óeðlilegar skorður til að ráða eigin hag. Í lang flestum tilvikum, nú orðið, semja foreldrar um sameiginlega forsjá og í yfirgnæfandi meirihluta tilvika semst jafnframt um að móðir fari með lögheimili barnsins. Slíkt fyrirkomulag, hvort sem það á sér félagslegar og eða tilfinningalegar skýringar felur þá almennt í sér að mæður fara fremur með daglegar uppeldisskyldur en feður. Undirrituðum er ekki kunnugt um að rannsóknir liggi fyrir um að feður vilji almennt breyta þessu fyrirkomulagi. Það er því óeðlilegt að sá aðili sem ber megin þunga daglegs uppeldis barns, samkvæmt samkomulagi við hitt foreldrið, eigi ekki kost á því að flytja sig um set, ásamt barninu, án samþykkis, en gera verður ráð fyrir að í flestum tilvikum sé slík ráðstöfun ekki gerð til að torvelda umgengni.

Varðandi 3. gr. frumvarps. Ekki gerðar athugasemdir, enda gildir áfram 4. mgr.

Varðandi 4. gr. frumvarps. Þegar kemur til skilnaðar þarf að ráða málum barns með það í huga hvað því er fyrir bestu. Eitt að því sem er mikilvægt fyrir barn er að eiga sér heimili þar sem það getur tekið mið af reglum og venjum. Slíkt skapar staðfestu í umhverfi barnsins og er til þess fallið að auka því öryggi. Sú hættu er til staðar, eigi barn tvö lögheimili að tveir aðilar með jöfnum hætti takist á um uppeldi barnsins og hinar daglegu uppeldisskyldur eru þar með ekki á einni hendi. Hér er gengið út frá því að eigi barnið tvö lögheimili þá hafi það ekki umgengni við foreldra sína, í hefðbundnum skilningi, heldur búi til jafns hjá þeim. Hér er spurning hvort slíkt fyrirkomulag gæti ekki verið misnotað, meir en eðlilegt mætti teljast.

Félagsmálaráð getur þó fallist á sjónarmið sem fram koma í frumvarpinu að því tilskildu að ekki verði um tvöföldun greiðslna frá ríki að ræða og að fyrir liggi hvor lögheimilisskráningin ráði t.d. við skráningu barns í grunnskóla og er varðar aðrar félagslegar skyldur

Varðandi 5. gr. frumvarps.

- a. Ekki gerðar athugasemdir.
- b. Vísað er til athugasemda við 4. gr.
- c. Ekki gerðar athugasemdir.

Varðandi 6. gr. frumvarps. Ekki eru gerðar athugasemdir.

Varðandi 7. gr. frumvarps. Ekki eru gerðar athugasemdir.

Varðandi 8. gr. frumvarps. Ekki eru gerðar athugasemdir.

Varðandi 9. gr. frumvarps. Ekki eru gerðar athugasemdir.